

الحمد لله والمنته که دریں نامان فرخنده آوازان نسخہ

بسم

قصہ لڑکا

قصہ شمشاد

قصہ کھیتی

ملک دین محمد اینڈ سنز

اشاعت منزل لاہور

(کتاب کھانا پینے کی کھیتی شمشاد ہے) اشاعت منزل لاہور کے شائع کیا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اول صفت خداوند تائس لکھاں حمد ثنا میں
 کن فی کون کہیا جت ویلے چوداں طین سوار
 بے کراں تعریف نہ ہووے ایڈا قدر نبی دا
 چارے یار نبی دے پیارے چولہاں تیریا
 دتی بخش سخاوت مولا حضرت شاہ علی نوں
 ستر دار دے کہ راہ مولے راوی کرن روایت
 حسن حسین پیارے اردے سچتیں بہت زیادہ
 دٹھا و پھ کتاباں لکھیا حسن حسین و کایا
 دیہ تو فین آہی مینوں سچا سخن سنال
 ایہ میں دھونڈھ کتابوں مطلب کل حقیقت پائی
 میں قربان دو ہاں سے جاواں شاہ حسین دے
 اکدن تیر خدا دے گھر تھیں مسجد طرف رہائے

جو کج کہیے لائق سنوں اوہ صفتاں آسلیا
 دلبر پاک محمد صا طر کیتے ایڈ پساے
 ہر عاصی کر بلھیا تکیہ کامل اوس شفیع دا
 وچہ قرآن چو ہانوں مولے کہ کے ادب بلا یا
 پس صلاۃ کہو سب مومن ایسے مرد سخی زوں
 حضرت علی سخاوت کیتی سب تھیں بہت نہایت
 اوہ بھی نام خدا دے بخشے ایسا تیر خدا
 تاں سن فکر پیا دل میرے ہو یا درد سوا نیا
 درجے حسن حسین ولی دے سے ظاہر کھول تباہوں
 برکت حسن حسین ولی دی ہو یا فضل الہی
 جعفر بیگ دکائے کیونکر صاحب عرب عجم دے
 حضرت حسن نماز پڑھن نوں نال علی نے جانے

جہاں فرہوے نمازوں فارغ پھر دے شاہ حسن نوں
 چلی بیٹیا ہن گھر دل چلیے آکھن حسن حسین نوں!

مسجد وچوں نکل او دین ٹریا شاہ علی ہے
 بنیوں آن سوالی کہیا حضرت شاہ علی رضوں
 مشکل نام کشا سے تیرا حل کر مشکل میری
 میں عاجز مسکین گدائی بے کس بہت نچھاوا
 کہیا شاہ سوالی تائیں توں سن یار پیار سے
 کہیا پھر سوالی اگوں توں سن تمام ولایت
 باہوں پکڑ سوالی تائیں دتا شاہ حسن نوں
 ہو بے عذر کھلا شہزادہ غیر سوالی بولا
 دو ویں لعل کھراں جس جاگہ قیمت پاواں بھائی
 بھی فرمان علی نے کیستا اوہ فرزند نبی م دا
 ٹریا اٹھ سوالی او کھنوں دل وچہ رب نہیا
 رستے وچہ سوالی پچھے حضرت شاہ حسن نوں
 پھر فرمان شہزادے کیتا توں سن مرد سوالی
 اوہ طاقتور گیا مت نہ ہرا بیٹی پاک نبی ہے
 ہونو شمال سوالی ٹریا آیا وچہ مدینے
 دیہہ کچہ نام خدا دے بی بی میں ہوں بہت لاجپاکی
 کرے سوالی در بی بی دے رور و شہد پکارا
 دیکھا شاہ حسین کھلوتا با بہر شاہ حسن نوں
 شاہ حسین کہیا سن بھائی تم کیوں باہر کھڑے
 کہیا حسن بے غلڈے ہو کے میں نہ دعویٰ کوئی
 سن کے سخن حسن طائی بی کہیا سوالی تائیں

خالق آپ لگا از ماون کیدگ شاہ سخی ہے
 رور و حال سنا دے اپنا کامل و سلی نوں
 دین و فی وچہ ظاہر باطن سنی سخاوت تیری
 مشکل کنن کرے حل میری تہدہ بن کس نہ جاووں
 حاضر پاس نہیں اتویے گھر حل نال ہمارے
 جے توں خاص صلیب خدا دا دیہہ فرزند خیرت
 در تہیم نبی م دے پیار سے ایسے لعل تین نوں
 دو جا لعل تال گھر ہنرا اوہ بھی دیہہ اہ مو لا
 سو سے دور اندیش بر میل فضل کرے سب باری
 توں جا کے منگ زہرا کوںوں جگرا و کچھ سخی دا
 شاہ حسین دو جا شہزادہ جے ملنوں ہتھ آوے
 نام خدا دے دیوگ بی بی شاہ حسین چمن نوں
 در بی بی دے گیا سوالی کدے نہ آیا خالی
 جو در گیا نہ ایسا خالی شاہ تھیں بہت سخی ہے
 آن کھلا در بار بی بی دے جتھ شاہ بھینے
 تال در بار تو ساڈے آیا گھر وچہ بہت نادار
 نیت نام خدا دے بی بی دیہہ فرزند پیارا
 بہت حیران ہو یا شہزادہ درتے دیکھ سجن نوں
 یا تہہ نال کوئی ہے بولا یا کس نال لڑے ہو
 دتا باپ سوالی تائیں خواہش یدی ہوئی
 دیہتوں اذن حسن گھر آوے من سوال با ساہیا

لے کے اذن حسن گھر آیا پانی تر ت مگایا
 بی بی آپ دو ہاں فرزند اں مل کے خوب نولیا

شیشے عطر چنبیلی والے او سے وقت منگلے
کھول صندوق پوشاک نورانی گل دوہاں کے پائے

لاگل نال دوہاں نوں رتی بیغیر دی حبائی
ہوئی ختم میری زندگی مولاے داغ لگانیا
کی کچھ نام خدا تمہیں چنگا دنیا آخروسانی
کیکرا آپ نہ دے تھیں اوڈک اوہ لے جاو
تاہن لکھ کر ان شکمانہ سے رب ہووے رسی
نہ درد آن ویجے تمہیا نے نہ میں حج چڑھائی
دل دی آس رہی دل میرے نہ رب خوشی دکھائی
عاجز مجھ دھپتی تائیں مولاے احسب رسی
رکھیں نال دلا سے میرے شاہ حسین چمنوں
کر دل داری درد ونداؤن دکھینے کم آون

جے معصوم کتے بھل جاوے دیکھیں دو دواری

ہوندے دس نہ کہیں آرزوہ دونوں توں دل داری

دل لے نال کریں دل داری ایہ وصیت میری
قسمت نال ہووے گی اسیلہ نہیں ایوں چند جلا سے
نام اللہ دے لے سوالی میں گھرا بہا کھائی
رکھیں پاس نہ دیکھیں پرد میری ایہ نشانی
میرے حسن حسین پیارے عاجز درد درجوانے
میرے حسن حسین پیارے یار تہن خصمانہ
لرزہ کھا چڑھی جا محلبیں جان دے دین دکھائی

محل سراچھہ دیکھے بی بی جاندی خلق ہزاراں

سنبھا شہر مدینہ دسدا دیکھ رہے دیاں کاراں

یہن پوشاک کھلے تہن او سے یاد دلوں گل آئی
ایہ فرزند خواہے رہے روئی بی منسرایا
میں قربان دوہاں تھیں جاواں ایہ میری زندگی
دولت مال خدا سب دتا ایہ بی بی فرماوے
دولت مال تیں سب میرے گھر میری بازی
پراسوس رہیا دل میرے نہ رب خوشی دکھائی
نہ سہجہ گئے سر سہرے نہ ڈولی گھر آئی
کیا جانا کس طرف لجاوے کیا کچھ رب کرسی
کیستی پھیر وصیت بی بی وڈا جان حسینوں
چھوٹے بھائی مایو جانا لکھیں تھہ نہ آون

جے معصوم کتے ڈر جاوے رکھیں آپ لیری
جاں ٹرکدی وطن نوں آویجے رب نساں لیاوے
لے فرزند پیارے بی بی پاس سوالی آئی
دیہہ فرزند سوالی تائیں بی بی کہیا زبانی
جو صاحب اولاد ہووے گی درد دلانہ سے جانے
دے دل ڈا بندھ کر بی بی لکھ کرے شکر
ایہ صبر نہ او سے بی بی دل نوں کنسی آئی

آسیر چنگ ڈٹھا جد بی بی چاروں طرف مدینے
نالوں خلق آئی مڑ گھروں جاننے لعل نیگینے

جال فردوس گئے نہ زمین اگول اللہ جانے
آس نو تیز ہوئے دلبریاں کس نول اکھسانی
گھر گھر سوز مدینے اندر ہو یا درد سہرا
سب تھیں دکھ و ڈا فرزندال یہ دکھ کدی نجاندا
کوچے گلیاں پھانیں پیاں سو رو حال سناون
اپر دتے راہ مولا دے کیونکر درد دکھائیں
نظر نہ اون لعل پیارے مسجد شہر بازارے
پسے اندھیرا جلوچہ سارے دھونڈے کل لوکاٹی
ہو بچندر و کا ون بردے جا کے جوہری گانی

جد تک نظر شہزادے آون بی بی ہوش چمکنے
پاک نبی دے دل دے مگر سے ہوئی جٹن جلی
جھفر بیگ کیوں کر گندی نبی دیاں سچ یاروں
شاہ علی رہ بھی نال وچھوڑے بہت ہو یا در ماندا
حسن حسین مدینے اندر کدہرے نظر نہ اون
شاہ علی بھی نال وچھوڑے رو و سنج صباہیں
پاک محمد معصحا باں کرن اندیشے سارے
جیکر اک فرزند کسیدا ہوندا جدوں جدائی
سن فرزند پیارے اسدے آپ کرن قربانی

ذرہ عذر نہ کیتا حرم گز خاص خدا دے پیارے

امت دے نجات و ن کارن کیتے ایڈ لپسارے

کس طرف نے لیگیا سوالی کھول حقیقت ساری
اسوچہ کافر بن ہمیشہ جاہگم عاد کت ساری
نہ اوہ مذہب کسیدار کھدے کفر قوم نیا سے
پہلوی ماوس پتھر دے تاملت اٹھ میں نعلون
دشمن دین نبی دے سارے کانت لرو پیٹوی
نال علی ڈے جنگ کرن ہی کر دانت تیاری
عزری لات علی بہ شاہ مرداں اوہ سن نور گوا سے
جیکر عرب عجم داہ آوے اسنوں مار گوا سے

روز قیامت اوہ کرین امتدی غمخواری
حکم نام شہر اک آہا عربوں طرف غمخواری
نہ یہود نہ نرسا کافر نہ سی اوہ نصا سے
عزری لات انہاں بت وڈا اسنوں بٹھیان
مطلب غرض نہ بہرگز رکھدے اوہ کافر نہروی
نام شہنشاہ و گیر داہیلیسی سی ہاسدی سرداری
عزری لات اوہناں بت خانے کعبے انہاں سے
او تر کرے ات کافر ل وچہ غرضہ کھاسے

اوس گیر دے گھر دیکھ بیٹی کی گل کہاں زبانی
نہ اوہ جن ان شکل سی نہ اوہ مشعل زبانی

۶
 نہ اسرار سنسار لجن سہی نہ اوہ شکل جسمانی
 منہ سرخندہ اس دا آسہا جوک متان بھجانی

مفتیہ گوشت دانک آہ آدم مار گوادے
 ہونیا ب ڈگے اوہ آدم زیمہ کوئی نہ جوکے
 کافر مل خرید بازار دل دولت خون کراوے
 بردہ فروش بیماری سنکے تال اس شہر لیا دن
 حلے شہر دوہاں کھڑو پچاں قیمت بہت لیا وا
 دولت بہت لیا واں دوفی عیش کراں دچھکڑے
 لے فرزند علی دے دوویں شہر حلے چا وڑیا
 جلدی شہر حلے وچہ جا میں باقت خیر سناخی
 دے ہدیہ کہ باہر شہروں سب آزاد کراوے

نہ اس ہڈی پسلی کافی نہ کچر پیوے کھلے
 پوچھ پیٹ جائے اوہ آفت خون جسم را پیوے
 رفتہ عیش طریقہ اس دا دوبر دے نت کھلے
 خاطر آفت اس شہر وچہ بردے نت دکون
 منکے خبر سوالی کہند میں بھی ایہہ لیجاواں
 دلوچہ ایہہ صلاحت کر دا جاویچاں ایہہ بردے
 قدرت ویکھ خلادند والی اٹھ سوالی ٹریا
 جبرائیل وحی دے تائیں ہو یا حکم الہی
 جو بردہ ہے وچہ شہر دے سب جا مل کراوے

جبرائیل سودا گین کے شہر حلے وچہ آیا
 جو بردہ وچہ اس شہر دے سب آزاد کرا آیا

نیت نام اللہ دے اُسے سب آزاد کرائے
 لے فرزند علی دے دوویں بہت آن سوالی
 چوٹھے پیر شہر دا والی آیا کھب ڈنڈ کاسے
 سب دلال کراوے حاضر کر دے آن ہلا ماں
 کیا جاناں کس طرفوں آیا ایہہ پیری
 نیت نام اللہ دے اس نے سب آزاد کرا یا
 ڈٹھے کھلے شہزادے دوویں پاس انہاں لکڑہ
 بھلکے ہو رہتیرے آون رات کوں لنگھ جے

دے ہدیہ کہ باہر شہروں پاسو پاس بہاے
 رہیا بازار نہ کوئی بردہ شہر رہیا سب خالی
 آن بازار کھلے شہزادے تال تن پیر گندارے
 اہم شہزاد بازار کھلوتا کیہ تا حکم غلاماں
 کہیا گیر دلالاں ادویں ہمتہ بیغہ عرض گزار ہی
 جو بردہ سی وچہ شہر دے سب پاس مل کرا یا
 سن کے خیر دلالاں کوں نظر بچو فرے کرا
 بہتا لاغری ہے اوہ بردہ کم کسے نہ آوے

نال دلال گیر سی ٹریا پاس حسن دے آسیا
 جلدی مل کریں اس بردے کافر آکھ سنایا

حسن حسین گبر دے اگے سب حقیقت کرے

ہے ایہ شخص جو صاحب ساڈا اسی ہاں دوویں بردے

اکھن لوک کیا اوہ مایے جہاں نے ایہ دیکھے
یا پیو ہی مر گیا انہاں آندے پکر انجانے
یا ماں پے نوں بنی اکھیری تا ایہہ مل وکائے
ایہا حسن نہیں جگ ساڈے کوئی عورت ہشتے
یا پیو نال انہاں ساڈے کیوں کرے جیاتی
قیمت نال دتی زر ساویں بیج دوہاں گھر جانا
اک محصوم دو جہا ہتھ کافر تریجا ملک بگاڑے
گھر فرزند رکھیں ایہ بردے عورت نوں بھائے
افاقے سات رہے اوہ آفت دیکھ جیوں بگردا

سن جبران ہونے مجھ کافر شہر سارا پیا دیکھے
دوروں خلعت کچھن آوے وچہ دیکھن سیانے
دانشمند کرن ایہ سوچاں یا ایہہ ٹھگ لبائے
بعضے اکھن نہ ایہ آدم ایہین پاک فرشتے
بعضے کہن فرشتے نوری نہ ایہ آدم واقی
ایسی دھونڈھ کے اوہ کافر چچے نہ شرماتا
حسن حسین گبرے زیا یارب توں خصما نہ
جال گھر نال گیا لے کافر دل چہ متا پکاوے
بلیٹی دلوں بھی اوہ کافر بہت اندیشہ کردا

خبرے بلیٹ پکھری کافر کل میر بلائے

حسن حسین خنہ اوہ سے دوویں حاضر تہ منگائے

تالش کون لیا مے حسنوں سوہنی چال لٹک و
کی ہے نام کہنا نہ جئے کس اس ملک لیاندا
شہر مدینہ وطن ساڈا سرور جنتی جہے
بلیٹی پاک نبی ہے جاکے اوڈتہ نام وکائے
بھلا رحم تہر دیں نظراں چڑھیا نہ کھنہ سردا
خنجر نال کراں دو ٹکڑے جید وے ایہ پیلے
ماراں دو فرزند علی ہے دکھ علی کجہ پائے
مددلات غزنی دی ہونی گھر بدلہ ہتھ آئیا

آن حضور کھلے شہزادے سورج چین فلک و
ہو جبران بچھن سب کافر کیہرا ملک تادا
تاں فرمان گبر دے اگے عالی ذات کعبے
ہاں فرزند علی دے ویں حضرت حسن تباے
سن مردود ہو یا دو ٹکڑے سکے نام خیدڑا
غزنی لات دیاں کھا قہماں کافر لافاں مائے
غزنی لات السال بت جھوے کعبیوں علی کڈھائے
دلدا دکھ گیا مٹ سارا کافر اکھ سنایا

سد جلاڈ گبر نے کہیا یا ہر جہلہ لیجاؤ

دھڑھیل کٹ جلا سردوویں میر سے پاس لیاؤ

نیز سے چارہ دوویں سر پہچال اندر شہر بدینے
 ہوئے دیکھ علیؑ مگر گھاسل بھرک لگے اگ سینے

سختی آن بنی پردیسیے ماں پوٹھ بستر نہ ہوئی
 فدوی آل نبیؑ داہو یا نیک نصیب اسدا
 بے تقصیر معصوم کہا دیں نہ کرا بد دل سیری
 حسن حسین پیارے اپنے کیوں ایسے گل دیندے
 بچو دل طبق اکٹھے کر کے زولیاں نال دباے
 کہ کے نعد علیؑ شاہ مردال اوہ بھی مار گوا سیا
 لڑہ کھا دکن بت ساسے سدا نعد کھنڈرا
 جن پری پھڈ جان نکا نہ کیا طاقت انساناں
 پھو داں طبق کینن کھا لندہ بہت فساد و دی

جدول میلادے ٹریا اتھوں غدر نہ کیتا کوئی
 دھچکھری بیٹھا آکھسا بندہ اک خدا دا
 کہیا اوس گبرٹے اسگے عرض سزا ک میری
 جان بچاوں فاطر دوویں نام علیؑ دالیندے
 ہے اوہ شاہ مردان اجہیا جس دیو مار گولے
 خیر مار فح جس کیتا سنن اسانچہ آیا
 بکھر اکوٹ نہ ہندا ہرگز سن نعرہ حیدری
 نعرہ کہ سے جدول اک حیدر بکھرے حمل جوانا
 شاید ہون علیؑ سے بیٹے جے تول مار گوا دیں

سنکے خبر کریگا حیدر تیری طرف چڑھائی

کیا نقدہ نیزا ہے اسدے اگے کریں لڑائی

عظمت دیکھ انہاندی کوئی بے توفیق ہے تینوں
 جو کہ کہن سوئی رب کرسی ہرگز دید نہ لاسے
 عظمت نال رہن نک استوں بین کرامت والے
 ذمے خون تسان نہ ہوئے کافر توں سمجھاے
 ہدیت نال گیا کھا لندہ بخش رب ہدایت
 آپے مار کھا یگی آنت کیوں سرخن چڑھاواں
 بانہہ پکڑا تھی ہمتہ آفت چھوڑا نکلوں آوے
 خانق آپ جنخا ندر اکھا کون انہاتوں مارے

ایہ معصوم کرا دیں قیدی لائن ناہیں تینوں
 جے ایہ خاص علیؑ سے بیٹے بی بی فاطمہ جے
 ہے آفات تسان گھر بیٹی چاکر اوس حوالے
 جیکہ بیٹے ہن علیؑ سے آفت ہول نہ کھلے
 جان ایہ مرد خدا سے کوہوں کافر سنی حقیقت
 سنکے کہن لگا ایہ کافر رات ہی گھر جاواں
 رات ہی اٹھ ٹریا کافر نال امام لیجاوے
 حسن حسین دھکی جہا آفت لگدے جا کتاے

دیرا شاہ حسین آفت ٹھیل طرف حسن دی آیا

آپیں مار قہر دغسورہ رو حسن رہ گل لایا

حضرت حسنؑ سے نہ روتوں میرے بھائی

دلہ چہ یاد نصیحت مل دی جہوں بنی سر آئی

ایسا فاقہ اسی پر دیسی کیسے کہ جان بچا ہے
 تلنے پاک نبیؐ دی خاطر ہے رب اسان بچا
 لکھ آفات نہ نیرے آدے ایسا نام نہ وضع دا
 ایسے ساعت آفت تکوں یارب حمد بنائیں
 خاطر پاک نبیؐ دی اللہ آدمؑ روپ بنائی
 قدم اُپر آسردھری کر دی ذکر الہی
 حور بہشتی کیسے سماں خدنگاہ کہا
 اندر پاجھکا جہا پختوں دون سوا سوا
 نازک چشم سہیلیاں شہماں تھم تھم سیر کاٹے

سُن دا کون اللہ بن ساڈی کسوں حال سنائیے
 کہ فریاد جناب الہیؑ آفت اسان نہ کھاٹے
 بیٹھی اگس کناڑے آفت سنگر نام نبیؐ دا
 استوں دہے دوویں بھائی رور و کرن نمایں
 رُناں آل نبیؐ دا پوتا و پوچہ جناب الہی
 جہوں آفت نبیؐ اودہ آدمؑ طرف حسنؑ دی آئی
 ایسی نار بنی اودہ آفت کون تعریف بناوے
 کلمہ پاک نبیؐ دا کسوں حضرت حسنؑ پڑھیا
 ایسا حسنؑ زمیندے اُتے کدھرے نظر نہ آئے

ایسی صورت ایسی میرت خالق آپ بنائی

وچہ آسماناں زمیاں سانوں کدھرے نظر نہ آئی

مومن دیکھ پڑھن شکر لہ رب حشنین بچایا
 ساڑے کہن گئی کھا آفت جمیل چرھے و دھیرے
 دیکھ حیران ہوئے سچ کافر خلق تعجب آئی
 منوں دین نبیؐ دا ساڑے چھڈو کفر کفارے
 خاطر نبیؐ دی آلوں ہو یا میں پر فضل الہی
 کافر کھردوں سبتوں سے بخرہ لیا ایما نوں
 پتھے قدم کرے نیوں عرضاں میں پر ہو و راضی
 سچا دین نبیؐ دا آس مینوں خبر نکائی

جو کجہ آل نبیؐ دی خاطر خالق کر دکھ لایا
 کافر ان کچھری بیٹھے اگلے روز سویرے
 حسنؑ حشین دونوں اودہ فخرے باہوں پکڑ لیا
 آستمشاد تائیں دھی کہندی سنتوں آپ پیارے
 سچا دین نبیؐ دا جانوں ایسا دین نہ کائی
 جان پیر پری نے کہیا نازک سخن زبانوں
 کہیا اس شمشاد حسنؑ نوں توں صاحب میں پازی
 بھلا بخشو میں خطائیں جو ہوئی بریائی

پڑھ کلمہ سب مومن ہو کافر رہیا نہ کائی

برکت کلمے پاک نبیؐ دی حشر حلاصی پائی

پھر شہزاد حسن نوں باہر لے آئے تھے بہائے
تبرہ بونی و پھر شہزادہ گرانوں نخلق زیارت آئے

جو بہت خاتہ و پھر شہزادہ سب نوں نصابہ گویا
چڑھنے فرزند علی دے و عطا کلام سنا
فوقی آل نبی و دائرہ یادوس ملک چہ سارے
اندر اوس ملک کدیر جا کتب خاتہ پائیسا
اکدن شاہ حسن نے کہیا سن شہزادہ پیارے
توں صاحب اسی برسے تیر کیونکر حکم کماہیے
فرشتاد کہریند اسر ضاں شاہ حسن نوں کہندا
تساں کیستما سخن ادا بھیجانت نہ زندگونی
دین قبول تاڈا کیتما خدمت نہیں کراواں

نہیں سیتاں پڑھن نمازاں ہو یا دین سو یا
بانگ بلند ملی سہر جا ہنگہ فضل الہی پون
نام نبی مدی ملی دھرونی سہر جا دھہ بازار سے
پڑھن کلام الہی سندھی دین اسلام ودھیا
ہن کر آپ اسانوں خصت لگاتوں کدکاسے
دیہتوں اذن دلون گشت ہو کے دس اسی ہن جائیے
نمے حق تہاڈے سرگنہن ناہیں کچہ رہندا
برکت سب تہاڈی میں تے بخشش رحمت ہونی
دامن اکل نبی دا پھر کے کیوں سہر جا پڑھو لانا

ہالک ایس تخت دارہ توں شاہ حسن فرمایا
نال خوشحال شہزادہ ہو کے ٹر شہزادہ لولایا

بہتی کریں ہدایت لوکل غافل کوئی نہ ہوئے
پاک نبی دارہ توں ناسب ایس ملک پیر سارے
اٹھ شہزاد تیار سی کیتتی حسن حسین نبی مدی
کئی ہزار چڑھایاں فوجاں طرف مدینے آئے
تخفے بہت شہزاد نے عالی آئے شاہ علی نوں
سُن کے خبراں لینے ندلاں سارے لوک دھلے دیے
پہتی خبر مدینے اندر لوک زیارت آون
دل کے نال نبی دیاں پاراں و پھر مدینے آئے

کر کے زور شہزادت لوڈیں غیر شرع نہ ہوویں
رکھیں طلب ایمان کرندی دنیا کوڑ پیر سے
کئی ہزار دتے ندرا نے خاطر پاک نبی مدی
کئی ہزار دتی زلفندی اٹھاں بھار لدا سے
ہو دہزار سو غاتاں ٹریاں گل اصحاب نبی نوں
خاطر صحیح سلامت آندے صاحب عرب بگہڑے
سن اصحاب نبی دے آئے دولہنوں گل لاون
چمن قدم کرن نیول عرضاں پاک نبی گل لائے

گل اصحاب مبارک دیندے گھر گھر بونی شادوی
جبرائیل نبی نوں آکے دے مبارک باد سی

لے فرزند دونوں گل لائے شاہ مردان علی نے
کئی ہزار خیریت و نذی حضرت پاک نبی نے

<p>کرے بیان شہزادیاں الاجرانہاں سریتتی دیکھ ہزار خیریت یتتی گل اصحاب کباباں فتح چرخ بے گل شہر میں ہو یا دین سولیا نور الہی دین رنگا جیوں رحمت دیاں یاراں رحمت پاک خداوند کیتی دل دادار غگنوا یا پر ٹھیو نال لیت بین تمامی بختے بختہ ہا را</p>	<p>جبرائیل نبی دے اگے گل حقیقت کیتی حسن حسین نبی دسی گودسی بہت نال پیا لال دست دھندو اعرب شریفی حضرت نبی پہلوا سن کے نویش قبیلہ سارا لکھ گن سوراں بی بی نفل پڑھے شکرا نہ لکھ لکھ حمد خدائیا ختم ہو یا ایہ معجزہ عالی رفد جمعہ دے یارا</p>
---	---

ہوئے درود نبی سرمدی آل اتے لکھو ری
جسٹریک اتے بھی رحمت رب تیا ہوو جاری

قصہ شمشاد تمام شد

قصہ لڑکا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ط

نبی بدی اسیدی طرفوں بندے من ضمایں
اسدے فودول کیریدالش اپنا آپ دکھایا
آدم جن ملائک کولوں قدر بلست ربی دا
سجمنال وچول حضرت نبی دامت دی ڈیالی
جیوں اک لڑکے ست برس سہر پوت قبولی
چھوٹی عمرے شوق نبی دالیا بہت تریل حصہ
پڑھدا سی توریٹ ہمیشہ کفول شرک دھرا
اک من پڑھدیاں مپرتور اتے نام محمد آیا
لڑکے کہیا دس اسانوں کون محمد بندا
چن اتار کرے دو ٹکڑے بھیج دیوے اسمانی
ساحر لوں ایہ طاقت ناہیں دھرتی چن اتارے
جان کراں قربان نبی اتوں جے اوہ لہجے بنیں
کاغذ اتوں نام محمد تیز چھپدی لے کٹے
بیٹھا لے توریٹ تہقہ کافر لڑکا کول بہا یا

محمد الہی صفت ہمیشہ لائق خالق تائیں
جان خالق نول غلاہش ہوئی پاک نبی اسپا یا
نبیاں داسر دا محمد ثابت رکھ عقیرہ
جو بغیر مرسل کامل اول آخیمبائی
لازم ہے امت سے تائیں کھے شوق سولی
سن میں تیلوں آکھ سنا وال اس لڑکے ذائقہ
واقف کبید کفر آہا اک یہود چنگرا
ست برساں داسی اک لڑکا کافر کول بہا یا
جاں اوہ جا بگہ لڑکے ڈبھی نام محمد ستدا
کہیا یہود محمد وڈا ساحر ہے لآتانی
لڑکے کہیا ساحر ناہیں جھوٹھے چھوڑ پساے
لڑکے کہیا ساحر آکھیں زیب نہیں ایتینوں
غصہ کھا یہود وڈی سراسر ماسے ہتھ سٹے
کرموقوت بلتھا اس لیے فردو جان آیا

جمنول نام محمد والا کافر دور کی تاسی
او تھے کاتب قدرت طے نہ تخط فر لکھی تاسی

ہاں اوہ جا کہ لڑکے ڈھٹی دیکھ بہتا خوش ہو یا

غالب شوق نبی دا ہو یا ہنچوں بھبر بھرو یا

بھین بھرا تھیلے کولوں پھر کے گیا کنار
آکھے سائیاں پاک محمد مینوں کدے ملائیں
باجھ دیدار تہی دے اسنوں ہور نہیں کچھ سجدا
قدرت رب دی اک دن آسے دل سوداگر بھکے سے
نہ کچھ کھا دے نہ کچھ پیوے ایویں عمر گزارے
نہ کچھ کھا دیں نہ کچھ پیویں ساڈھی کر میں تلاما
دسوا پاک محمد صاحب سچ تسمان وچہ کہہرا
فارغ ہو کے پاک محمد تینوں اسی ملے
سبھناں کہا جاہ مدینے رب رسول ملے

ما پے چھوڑ وانہ ہو یا ہوش کیا بھل سارا
جنگل پیا اکیلا ڈھونڈھے جتنھے ستیر بلائیں
نیندر بھکے گوا یس ساری نہ اس خوف کے
وچہ اجاڑ کئی دن گذرے جاں معصوم بچارے
سارے دیکھ ہوئے متحیر لڑکا وچہ اجاڑے
کہہ لڑکے کی بنی مصیبت جنگل پھیریں اکلا
بھب بھب مینوں دسکوئی کریں نہ مان بھیرا
سبھناں کہیا اول ایٹھے ٹیٹھے کھاناں سب کھائے
منت زاری کر کے تھکے پیش نہ کاہی چائے

راہ مدینے دے اٹھ لڑیا شوق ودا خود چھوٹا

نہ ساٹھی نہ راہ پچھانے نہ ہتھیار نہ موٹا

دلچرہ نہ کر دلیلان کردا ویکہ بلبست داوا
اگول ملیوس دھیہ کلیی ویکہ بہت خوش ہو یا
آکھے شوق تادا حضرت دل میرے چہ فستے
فست نال میسر ہو یا کرم کیستار ربیدی
دھیہ کلیی کہا اسنوں پاک نبی میں نایں
اوہ بھی رب ملاسی تینوں میں ہن آگے سنا میں
مسجد دے دروازے اندر کہندا نال حلیمی
پچھ حقیقت پاک نبی دی فیر تینوں لے جاوا

جاوڑیا وچہ شہر مدینے دل وچہ شوق زیادہ
سچے کچے پھرے چو پاتا صاحب بازار کھلویا
اول کہے سلام علیکم پھیر حقیقت دے
مدت شوق تساڈے اندر ساری عمر گذاری
سن کے بات تعجب آیا دھیہ کلیی تائیں
ذردیاں سچ نہ کہا اسنوں منت سن لے فائیں
انگل لاڑکے دیتائیں اس اصحاب قدیمی
کر آرام کھلو توں ایٹھے میں اگول پھر آواں

دھیہ کلیی یاراں اگے دسی سب حقیقت

یاد و سخت مصیبت ہونی کر یو کچھ طریقہ

ہے اک لڑکا چھوٹی عمر سے دیکھیں آبیادوں
پاک رسول محمدؐ تا میں روشن چہرہ نوروں

سنگے قبر اچھی لڑکا مت ادتھے مہانے
کیا تدبیر کیجے ہوں یاد کر یو کوئی کاری
شاہ علی مردان الہی کر تدبیر سنا سے
کول امام حسینؑ نال احسن اصحاب
کھیندن مول نہ جانے لڑکا دلو چہ شوق زیادے
کرن پیار گھوایا لوٹن ہتھوں جو یا آذر دا
اپنا بصیرت کھلایا لڑکے آیا صبر تدبیر
کئی دن گندے سا دیکھوں پاک سول دھننے
سنگے خیر بچا رہے لڑکے ہوش حواس بھلائے

میں اس اگے کہیا ناہیں حضرت لہدائے
یا تعجب ہوئے سن کے ایہ حقیقت ساری
کہ کر سنکر دلایاں فٹکے پیش نہ کوئی جاوے
بے لڑکے نال دلا سے مسجد و چہ لے آوے
نال لڑکے دے کھیندن لگے شہنشاہین تہذیب
دل اصحاب طعام لیا سے ست کر تیر شتر دا
منت زاری کر کے تھکن لڑکا متے ناہیں
سب اصحاب سن لویلے رتوں بھر بھرنے
جے سچ بھیں پاک محمدؐ دنیا چھوڑ دے

جنویلے سن خبر نبی دی لڑکے ہوش بھلایا
پاک محمدؐ شفقت کر کے آن دیدار کس لایا

محبوبان و اشوق اوہا کیتی حبان ہوالہ
حسن حسینؑ مددیں بہہ رنے کر کے بھائی بھائی
مانواں دودھ پلایا ناہیں کل فرزند پیارے
حمد کہن ہمنزل پونچا دن رخصت دودھ صلواتاں
مست کجہ اجو ملے درگاہوں ہر دو دور پلیدی

سنکر خبر نبی دی لڑکے پیستا اہل پیالہ
جان لڑکے دی جان پیاری بدنوں لہدائی
ماتم سخت ہو یا لڑکے دا شہر مدینے سارے
ہتھیں غسل جہازہ کیستا لڑکے دا اصحاباں
جوڑ عظیم سنایا قصہ یاری نال نبی دی

جے کوئی پچھے قصہ تینوں کتھوں نظری آسیا
باپ سہ عیدائے میر تائیں کر گفتہ رینایا

قصہ لڑکا تمام شد

قصہ کھیتی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دنیا کھیتی آخسر سیتی خود سرورن سراو
 اس کھیتی جیڈ نہ کھیتی کوئی جے نول بیج کھاویں
 جے نول اسنوں نال محبت بیجیں ارج و وار سے
 جے بیجن دیلے کجہ نہ بیجیں موسم سپ گواویں
 جو کجہ بیجیں سو کجہ بیجیں جھٹاں واہ کسائی
 کدھرے جھونا مکی دے کتے کھاوا کیا ہاں
 تیرے بھیس جو چنگے ہانی چلے واہ اگیڑے
 وحدت دیں چاٹنیاں انین کھیت ایلان سواریا
 بے صدقاں دا جتنا پاویں چنگی کریں کیا فی
 امر الہی دی تہل حدوں باہر نہ نہ بیویں !
 رہتا میری مارو کھیتی پکی اور گت اہاں
 رحمت دا اک بدل بیجیں میڈہ فضلان واپائیں
 فضلان دارب ساون لایا کاٹگ کرمدی آئی

جیہا اس وچر بیجے کوئی تیہا ہی پھل پاوے
 سونار و پا پیدا ہووے خوشیاں ککر کھاویں
 بھلکے ہوسن تیرے تائیں بوہل اسے کھلوارے
 اگے فصل جو پکے دیکھیں رو رو پچھوں تائیں
 نول کیوں اپنی کھیتی اندر کافی دجہ جمائی
 تیری کھیتی وچر نہ دے بوٹا موٹھال ماہاں
 شوق عشق دی ہل پنجاہی تو بھی گھن سویرے
 کفر نہ کدے بوٹے وچوں ساے چن چن مایں
 جو کجہ بیجیں چنگا بیجیں برانہ بیجیں بھائی
 چھلیں حکم شریعت اتے محکم ہر کھلوویں
 ہن ایہر سہا لگی مینوں کسوں لکھ سداوا
 موئی ہوئی نول دو جی واری ہن نول فیروائیں
 اکو حلہ رحمت والہ بدی نہ چھوڑے کافی

رحمت و بدی تے کر تکبہ حافظ بر خود والا
 برکت کلے پاک نبی دی امت دا چھڈکارا

تمام شد قصہ کھیتی

اشہاد

صاحبانِ بہار کے کتب خانہ سے قہم کی کتابیں
عربی فارسی اردو روسی اور طبی کے علاوہ قہم کے

قرآن مجید

مترجم و معرہ علی و خفی نیز قہم کی حاملین۔ قواعد سپیادے
پنج سو سے بیسٹالٹ اور قطعاً تہمت مل سکتے ہیں کام
ویا تدارسی سے ہوتا ہے ایک دفعہ مال منگوا کر تجربہ فرمائیے

المش
ملک دین محمد ایڈیٹر ناشران کتب الہیہ
اشاعت منزل بل اوڈ